

засыпаны съ пѣськъ; берлинскій тѣ профессоръ Лейпцигъ раскопалъ и изслѣдовалъ много отъ тѣхъ — и это что са открыло отъ неговы тѣ изслѣдованія:

Предъ гроба, вынѣки са намѣрва тѣсна, каменна гробница съ врата обѣрнѣты къмъ истокъ и съ други глухи, ерѣющо първы тѣ, кои то водїютъ, какъ то са види къмъ мѣсто то, дѣто са намѣрва гроба. Таквызи гробницы, стѣны тѣ на които сѣ покрыты съ изображенія, направлены твърдѣ искусно, были устроены за роднины тѣ на покойника, кои то дохождали тамъ на поклоненіе на негова прахъ. Намѣсто гробницы въ источна та страна на пирамиды тѣ намѣрватъ са малки храмове, входѣть на кои то былъ обѣрнѣтъ тоже на истокъ: тѣ были направлены за събранія та на роднины тѣ на покойныя царь.

4. Почитаніе на умрѣлы тѣ.

Египтены тѣ съ особенна внимательность са грижали за свои тѣ умрѣлы. Тѣ мыслели, че душа та то-гасъ вече са отдѣля отъ тѣла то, кога то вече то са є разрушило; и за туй са стараяли сѣкакъ за спазванье то на мъртвы тѣла и не ги допущали до развала. Тѣ имали три способа за балзамированье то на тѣла та: единъ за простыя народъ, другій за по почтенны тѣ хора, третій за царе тѣ и за по знамениты тѣ хора. Кога то умиралъ нѣкой отъ послѣдни тѣ, изваждали отъ тѣло то му сички тѣ вѣтрешности и го умивали отъ вѣтрѣ съ вино. Послѣ, очистенія тѣй трущъ напъняли съ таміянъ и ароматы; зашивали го и туряли го да стои **70** денье въ соль. Подирѣ туй време, тѣло то отъ горѣ до долу обыввали съ тѣнки подвѣзки, а лице то замазвали съ гипсъ, и този гипсъ го исписвали съ краски. На конецъ, туряли трупа въ писанъ съндѣкъ, покрытъ съ разны надписы и знакове (Гіероглифы). Но тѣла та на просты тѣ хора туряли ги просто въ соль и обыввали ги съ подвѣзки. Покойники тѣ не заравляли въ земя та, но ги туряли въ подземны гробницы, устроены при сѣкій градъ. Ако ли градъ тѣ е былъ голѣмъ, колко